

end at den Foranstaltning, hvorom der her er Tale, har fundet almindelig Anerkjendelse i den Verden, som beskæftiger sig med og forstaaer sig paa Søfartsforhold. Jeg skal sige til, at det har været for mig en overordentlig stor Beroligelse i den Henseende, at Foranstaltningen er sat i Værk af den Mand, som har sat den i Værk. Jeg kjenner denne Mand. For en ikke kort Aarrække siden kunde han fejre sit 50aarige Jubilæum som praktisk Sømand. Det er en Mand, som er begyndt i sin første Ungdom som Skibsdreng, og som senere har arbejdet sig op og i alle Henseender har været en baade sparsommelig, dygtig, driftig og energisk Mand, og nu paa sine gamle Dage, da han havde samlet nogen Formue, som han kun havde sine egne Kræfter, sin egen Virksomhed at takke for, mente han, at det vilde være en smuk Anvendelse for en betydelig Del af denne Formue at grundlægge en praktisk Undervisning for unge Sømænd. Det er den Erfaring, som han gennem dette lange, lange Liv som praktisk Sømand har indhentet, som har bragt ham til den Opfattelse, at det vilde være til Held og Gavn for den søfarende Ungdom, for Skibsfarten i det Hele taget, at man saaledes fik etableret en Undervisning for unge Sømænd. Nu veed jeg vel, at det kan ikke og bør ikke være afgjørende ved Spørgsmaalet, om der skal ydes Statsstipendium i en eller anden Retning, at en Privatmand har sat en Ting i Gang og dertil offret en forholdsvis betydelig Del af sine private Midler; men paa den anden Side forekommer det mig, at naar Omstændighederne ere, som jeg tillader mig her at sige, indeholdes der deri ikke blot en god Garanti for, at der har været Alvor og Sandhed i Foretagendet fra den første Begyndelse af; men der indeholdes deri i Virkeligheden en Opmuntring for Staten til at træde hjælpende og støttende til. Mig forekommer det, at der er al mulig Grund for Staten til særlig at understøtte og træde hjælpende til, naar der fra en privat fædrelandskjærlig Mand's Side gjøres virkelig store Opoffrelser, naar det maa erkjendes, at det Formaal, hvorfor de gjøres, fortjener Bifald, og det tror jeg ikke skal kunne negtes ved denne Leilighed. Jeg veed ikke, om ærede Medlemmer have haft Leilighed til at se det Samme som jeg, nem-

lig at der i den sidste Tid i Aviserne bliver bekendtgjort, at Undervisningen paa Stoleffektivet „Georg Stage“ vil tage sin Begyndelse, saavidt jeg husker, midt i April i Forventning af, at dette Tilskud paa Finantsloven maatte blive bevilget. Regtelsen af dette Tilskud vil have til Følge efter al Sandsynlighed, at denne Undervisning ikke træder i Kraft, ikke finder Steb, og at Stoleffektivet kommer til at staa øde og tomt, og at de Offre, som ere gjorte for at faae dette indrettet, foreløbig altsaa ere spildte. Jeg kunde sige yderligere Oplysninger til, om jeg saa maa sige, af mere personlig Karakter; men det ønsker jeg ikke at gjøre i dette offentlige Møde. Jeg vil blot tillade mig at rette den indstændige Bøn til det høie Finantsudvalg, mod hvis Vælde jeg veed, at jeg Intet formaar, at det vil stænke denne Sag endnu en velvillig Overveelse inden 3die Behandling, og jeg skal da meddele dem, hvad jeg yderligere veed derom.

Wagner: Det, der nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet, er en Udtalelse, som kom af den ærede Ordfører i Gaar, og som den ærede Ordfører har gentaget i Dag, nemlig den, at det Standpunkt, som Oppositionen har indtaget til Bevillingerne paa Forsvarsministeriets Budgetter, for en stor Del har været bestemt af det Hensyn, at man ikke fandt sig foranlediget til at bevilge Synderligt til et Ministerium, der satte sig ud over Folkethingets Beslutninger, som tog, hvad det skønnede var Ret og nødvendigt, uden i mindste Maade at bryde sig om, hvad Folkethinget negtede, og samtidig lod den ærede Ordfører for Oppositionen skimte, at hvis man vilde fravige denne Fremgangsmaade, hvis man for Fremtiden vilde binde sig til ikke at tage Ordet paa egen Haand, men kun det, som virkelig var bevilget af alle Lovgivningsmagtens Faktorer, vilde man kunne vente sig, at faae ganske betydeligt Mere paa Forsvarsministeriets Budgetter. Jeg skal ikke negte, at der med Hensyn der at være aabnet en meget lys Udsigt; thi der vilde jo være overordentlig Meget naaet paa den Maade, naar man paa een Gang kunde fikke Fædrelandet udadtil ved påsænde Forsvarsforanstaltninger og samtidig fikke det indadtil ved et tilfredsstillende Forlig, man maatte da sige, at man